

ขอมังคัมการรถไฟแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๔.๔

เบี่ยงเส้นทาง เบี่ยงเส้นทางนอกเขตหรือสถานี เบี่ยงเส้นทาง
การท่าขนวน และคาเขาที่หัก
(ปรับปรุงแก้ไขใหม่)

ด้วยกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน
ในประเทศ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจปฏิบัติ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค.๐๕๑๑/ว.๑๐๓ ลงวันที่ ๒๔
สิงหาคม ๒๕๓๔ จึงเห็นสมควรปรับปรุงเบี่ยงเส้นทาง เบี่ยงเส้นทางนอกเขตหรือสถานี เบี่ยงเส้นทาง
ท่าขนวน และคาเขาที่หัก ของพนักงานการรถไฟ เสียใหม่ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์
ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย
พ.ศ.๒๕๑๔ จึงให้ยกเลิกข้อความตามขอมังคัมการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๔.๔ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน
๒๕๒๔ ขอมังคัมฉบับที่ ๔.๔ (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๒๔ ขอมังคัมฉบับที่ ๔.๔
(แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๒) ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๒๖ ขอมังคัมฉบับที่ ๔.๔ (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๓)
ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๓ เสียทั้งสิ้น และให้กำหนดข้อความของขอมังคัมฉบับที่ ๔.๔ ไว่ดังต่อไปนี้.-

เบี่ยงเส้นทาง

ขอ ๑. พนักงานที่เดินทางไปปฏิบัติราชการ ตรวจการ ไปช่วยหรือไปทำการแทน ให้เบิก
เบี่ยงเส้นทางได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้.-

๑.๑ ผู้ไปตรวจการ ไปปฏิบัติราชการ หรือไปปฏิบัติงาน หากไม่ค้างคืนจะต้องถือ
เกณฑ์ระยะทางทั้งไปและกลับไม่ต่ำกว่า ๑๐ กิโลเมตร ตามเส้นทางรถไฟ และเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖
ชั่วโมง แต่ถ้าวางคืนไม่ต้องถือเกณฑ์ระยะทาง ยกเว้นผู้ที่ประจำอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครไปตรวจการ
ไปปฏิบัติราชการ หรือไปปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเวลาไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง จะเบิกเบี่ยงเส้นทาง
แต่เฉพาะนายตรวจทางและนายตรวจสายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งออกปฏิบัติราชการ ตรวจเส้นทางรถไฟทั้ง
ไปและกลับไม่ต่ำกว่า ๑๐ กิโลเมตร และเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง โดยมีสิทธิเบิกเบี่ยงเส้นทาง
ได้เช่นเดียวกับนายตรวจทางและนายตรวจสายในส่วนภูมิภาค

๑.๒ ผู้ไปช่วยหรือทำการแทน ไม่ต้องถือเกณฑ์ระยะทาง แต่ต้องค้างคืน ณ ที่นั้น
จึงจะเบิกเบี่ยงเส้นทางได้ แต่การไปช่วยหรือทำการแทน ณ สถานีที่สามารถเดินทางกลับในวัน
เดียวกันได้ ก็ให้เดินทางไปในวันที่จะทำการแทนนั้น และหากเป็นการแทนในช่วงระยะกลางวัน เมื่อเสร็จ
จากทำการแทนแล้ว ให้เดินทางกลับที่ตั้งทันที จะพักค้างคืนเพื่อให้เกิดสิทธิในการเบิกเบี่ยงเส้นทางไม่ได้

การส่งพนักงานไปช่วยหรือไปให้การแทนจะต้องมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๕๐ วัน หากมีความจำเป็นจะต้องให้อยู่เกิน ๕๐ วัน จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยก่อนทุกครั้ง

ข้อ ๒ เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกได้ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายข้อบังคับฉบับนี้ เบี้ยเลี้ยงเดินทางที่กำหนดไว้รวมค่าพาหนะระหว่างบ้านพักกับสถานี แต่ไม่รวม

ค่าที่พักและไม่รวมค่าพาหนะจากสถานี ไปที่พักหรือจากที่พักหรือสถานีไปยังสถานที่ไปทำการ

ข้อ ๓ การนับเวลาเพื่อเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาออกจากบ้านพักหรือที่ทำงาน จนกลับถึงบ้านพักหรือที่ทำงาน และให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ดังนี้ -

- ๓.๑ ตั้งแต่ ๖ ชั่วโมงขึ้นไป เบิกได้ $\frac{2}{3}$ ของอัตรา
- ๓.๒ ตั้งแต่ ๖ ชั่วโมงขึ้นไปและค้างคืน แต่ไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง เบิกได้ $\frac{2}{3}$ ของอัตรา
- ๓.๓ ตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไป เบิกได้ $\frac{2}{3}$ ของอัตรา
- ๓.๔ ตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไปและค้างคืน หรือ ๒๔ ชั่วโมง เบิกได้เต็มอัตรา

การนับเวลาค้างคืน ให้เริ่มนับตั้งแต่เวลาระหว่าง ๑๔.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ไปปฏิบัติภารกิจเจ็บป่วยขึ้นในระหว่างเดินทางและจำเป็นต้องหยุดพักรักษาตัว ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับวันที่หยุดนั้นได้ไม่เกิน ๑๐ วัน แต่หากการเจ็บป่วยนั้นต้องเข้ารับการรักษายาบาลเป็นคนไข้ภายใน ในสถานพยาบาลของการรถไฟฯ หรือของทางราชการ หรือสถานพยาบาลของเอกชน โดยใช้สิทธิรับการช่วยเหลือค่าห้องและค่าอาหารตามระเบียบการว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในกรณีป่วยเจ็บแล้วจะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามข้อบังคับฉบับนี้ได้

ในกรณีที่หยุดเกิน ๑๐ วัน จะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับวันที่เกินได้ แต่ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยเสียก่อน

การเจ็บป่วยตามข้อนี้ต้องมีใบรับรองการตรวจจากนายแพทย์รถไฟมาแสดงด้วยทุกครั้ง ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจให้นายแพทย์รถไฟไปทำการตรวจได้ จะต้องมีใบรับรองตรวจอาการจากนายแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง และมีนายแพทย์รถไฟลงนามรับรองกำกับด้วย

ข้อ ๕ ห้ามมิให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในกรณีดังต่อไปนี้ -

๕.๑ การย้ายหน้าที่ คงเบิกได้แต่ค่าพาหนะขนย้ายเครื่องเรือน เครื่องใช้ประจำครอบครัว ค่าที่พักที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราค่าเช่าที่พักที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายข้อบังคับฉบับนี้ และเบิกได้ไม่เกินระยะเวลา ๓ วัน

๕.๒ การถูกเรียกมาสอบสวนในฐานะผู้ถูกกล่าวหา เมื่อการสอบสวนยังไม่ถึงที่สุด ให้รอการเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางไว้ หากปรากฏว่าการสอบสวนนั้นต้องรับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกก็เป็นอันเบิกไม่ได้

๕.๓ การเดินทางของผู้นับหน้าที่ต้องเดินทางเป็นประจำ และหรือเบิกเบี้ยเลี้ยง
อย่างน้อยแล้ว

๕.๔ การเดินทาง ถ้าไปหยกอยู่ ณ ที่แห่งใดโดยไม่จำเป็นในการปฏิบัติงาน
เบี้ยเลี้ยงทำการนอกเขตหรือสถานที่

ข้อ ๖ ผู้ที่จะได้รับเบี้ยเลี้ยงทำการนอกเขตหรือสถานที่ คือ พนักงานที่รองตำแหน่ง
ช่างฝีมือช่างฝีมือช่างฝีมือและอื่น ๆ ของทุกฝ่ายและสำนักงาน ที่ได้รับเงินเดือนประจำ
เป็นรายเดือนจวงงบประมาณประเภทเงินเดือน

ข้อ ๗ คำว่า "นอกเขตหรือสถานที่" หมายความว่า นอกขอบเขตบริเวณหน้าที่ซึ่งต้อง
กระทำเป็นประจำทุกวัน และให้ถือหลักเกณฑ์ ดังนี้ -

๗.๑ ฝ่ายการอาณัติสัญญาและโทรคมนาคม แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ -

๗.๑.๑ หน่วยงานภูมิภาค คือ หน่วยงานรักษาเสาสาย หน่วยงานอาณัติสัญญา
ทั้งหมด หน่วยงานโทรศัพท์และหน่วยไฟฟ้าสถานที่ ให้ถือเขตของ
นายตรวจสายเป็นเขต

๗.๑.๒ หน่วยงานประจำที่สังกัดฝ่ายการอาณัติสัญญาและโทรคมนาคมส่วน
กลางคือ หน่วยงานโรงงาน หน่วยงานเครื่องมือกล หน่วยงานโทรเลขโทรพิมพ์
หน่วยวิทย หน่วยงานเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือเขตยานสถานีกรุงเทพ
เป็นเขต หน่วยงานที่บางซื่อ ให้ถือเขตยานสถานีบางซื่อและ
พหลโยธินเป็นเขต

๗.๑.๓ หน่วยงานโทรศัพท์ส่วนกลางทุกหน่วยและหน่วยไฟฟ้าสถานที่ส่วนกลาง
ทุกหน่วย ให้ถือเขตกรุงเทพมหานครเป็นเขต

๗.๒ เขตบำรุงทาง ฝ่ายการช่างโยธา แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ -

๗.๒.๑ หน่วยงานบำรุงทาง ให้ถือคณนายตรวจทางที่ตนสังกัดอยู่เป็นเขต

๗.๒.๒ ช่างฝีมือ คนรถยนต์ตรวจการ นักการ คนขับรถยนต์ คนขับรถคีเขด
คนงานที่สังกัดขึ้นตรงกับแขวงหรือเขต ให้ถือแขวงของสารวัตรบำรุง
ทางที่ตนสังกัดอยู่เป็นเขต

๗.๒.๓ คนงาน ช่างฝีมือ และพนักงานตำแหน่งอื่นใดในสังกัดแขวงโรงงาน
แปรรูปไม้และอาบนํ้ายาไม้ ให้ถือเขตสถานที่ตั้งโรงงานเป็นเขต

๗.๓ กองก่อสร้าง ฝ่ายการช่างโยธา แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ -

๗.๓.๑ หน่วยงานส่วนภูมิภาค ที่กำหนดเป็นเขตก่อสร้าง ให้ถือเขตของ
วิศวกรกำกับก่อสร้างเป็นเขต

๓.๓.๒ หน่วยงานส่วนกลางและหน่วยงานที่มีลักษณะงานซึ่งต้องปฏิบัติโดยต้อง

เคลื่อนย้ายไปตามเส้นทางรถไฟ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเป็นเขต

๓.๔ กองโรงงานโยธา ฝ่ายการช่างโยธา แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ.-

๓.๔.๑ หน่วยงานที่มีลักษณะงานซึ่งต้องปฏิบัติเป็นประจำตามปกติภายในโรงงาน

ในท้องที่เขตบริเวณกองโรงงานโยธา ย่านพหลโยธินหรือบริเวณรถไฟ

ในตำบลมักกะสัน สดุดนคร

๓.๔.๒ หน่วยงานที่มีลักษณะงานซึ่งต้องปฏิบัติภายนอกโรงงาน โดยต้องเคลื่อน

ย้ายไปตามเส้นทางรถไฟ ในท้องที่กรุงเทพมหานครเป็นเขต

๓.๕ ฝ่ายการช่างกล ในท้องที่บริเวณรถไฟในตำบลมักกะสัน หรือเขตสถานีทาง

รถไฟจักร เป็นเขต

๓.๖ นอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๑ ถึง ๓.๕ ในท้องที่สถานีรถไฟที่ตั้งสำนักงานเป็นเขต

ข้อ ๔ การส่งพนักงานตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ไปปฏิบัติงานนอกเขตหรือสถานที่นั้น

จะไปติดต่อเมื่อหัวหน้าแผนกหรือหัวหน้างานหรือเทียบเท่าใดลงไป และให้ไปเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น

ข้อ ๕ เบี้ยเลี้ยงทำการนอกเขตหรือสถานที่ ให้เบิกได้ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๑

ท้ายข้อบังคับฉบับนี้

เบี้ยเลี้ยงทำการนอกเขตหรือสถานที่ ที่กำหนดไว้ไม่รวมค่าที่พัก

ข้อ ๑๐ การนับเวลาเพื่อเบิกเบี้ยเลี้ยงทำการนอกเขตหรือสถานที่ ให้นับตั้งแต่วเวลาออกจาก
ที่พัก บ้านพัก หรือที่ทำงาน จนกลับถึงที่พัก บ้านพัก หรือที่ทำงาน สดุดนคร และให้เบิกเบี้ยเลี้ยงทำการ
นอกเขตหรือสถานที่ได้ ดังนี้.-

๑๐.๑ ตั้งแต่ ๖ ชั่วโมงขึ้นไป เบิกได้ $\frac{๑}{๒}$ ของอัตรา

๑๐.๒ ตั้งแต่ ๖ ชั่วโมงขึ้นไปและค้างคืน แต่ไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง

เบิกได้ $\frac{๑}{๒}$ ของอัตรา

๑๐.๓ ตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไป เบิกได้ $\frac{๑}{๒}$ ของอัตรา

๑๐.๔ ตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไปและค้างคืน หรือ ๒๔ ชั่วโมง เบิกได้เต็มอัตรา

การนับเวลาค้างคืน ให้เริ่มนับตั้งแต่วลาระหว่าง ๑๔.๐๐ นาฬิกา ถึง

๒๔.๐๐ นาฬิกา

เบี้ยเลี้ยงทำการเดินรถ

ข้อ ๑๑ ผู้ที่ไปปฏิบัติงานประจำขบวนรถ ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงทำการเดินรถได้ตามที่กำหนด

ไว้ในบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายข้อบังคับฉบับนี้

การคำนวณระยะทางเพื่อเบี่ยงเบนเส้นทางเดินรถ ให้ถือตามระยะทางที่ทำขบวนจริง สำหรับการสืบเปลี่ยนให้คิดระยะทาง ๑ ชั่วโมง เท่ากับ ๑๐ กิโลเมตร เศษของชั่วโมง ตั้งแต่ ๓๐ นาทีขึ้นไปยกขึ้นเป็น ๑ ชั่วโมง เศษไม่ถึง ๓๐ นาทีที่คัดออก ถ้าวอร์ทำการของผู้ใดไม่ถึง ๑๐๐ กิโลเมตร ให้คิดระยะทางสำหรับเบี่ยงเบนเส้นทางเดินรถ ๑๐๐ กิโลเมตร เป็นอย่างต่ำ

ในการเบี่ยงเบนเส้นทางเดินรถ ผู้มีตำแหน่งคำไปทำการแทนในตำแหน่งสูงกว่า ให้เบี่ยงเบนเส้นทางเดินรถในอัตราของตำแหน่งที่ไปทำการแทน

ขอ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานประจำขบวนรถ ที่ไปปฏิบัติภารกิจขบวนรถในประเทศมาเลเซียหรือประเทศใกล้เคียงที่มีทางรถไฟติดต่อกับทางรถไฟของประเทศไทย ให้เบี่ยงเบนเส้นทางเดินรถได้ สำหรับระยะทางที่ออกจากประเทศไทยจนกลับถึงประเทศไทย ยกเว้นผู้ที่ไปปฏิบัติภารกิจขบวนรถพิเศษหรือขบวนรถจัดเฉพาะ สำหรับกรรมการรถไฟหรือพนักงานชั้นผู้ใหญ่ เดินทางไปประชุม คุมงานหรือไปปฏิบัติภารกิจ ในประเทศมาเลเซียหรือประเทศใกล้เคียงที่มีทางรถไฟติดต่อกับทางรถไฟของประเทศไทย ให้เบี่ยงเบนเส้นทางเดินรถสำหรับระยะเวลาที่ออกจากประเทศไทยจนกลับถึงประเทศไทย ตามหลักเกณฑ์การเบี่ยงเบนค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่การรถไฟฯ ฝึกอบรม

การรอทำขบวน

ขอ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานประจำขบวนรถ หากต้องลงพักสำรองเพื่อรอทำขบวน หรือต้องหยุดสำรองอยู่กับขบวนรถที่หยุดรอทำขบวน ให้เบี่ยงเบนการรอทำขบวนได้ตามระยะเวลาที่คงพักหรือหยุดสำรองตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายขอมติฉบับนี้

ขอ ๑๔ การนับเวลาเพื่อเบี่ยงเบนการรอทำขบวน ให้นับตั้งแต่ขบวนรถถึงสถานีหยุดรอตามประกาศการเดินรถ จนถึงวันและเวลาจริงที่ออกเดินทางทำขบวนต่อไป โดยให้เบี่ยงเบนตามเกณฑ์ระยะเวลาดังนี้ -

๑๔.๑ รอทำขบวนตั้งแต่ ๖ ชั่วโมงขึ้นไป เบี่ยงเบน $\frac{1}{2}$ ของอัตรา

๑๔.๒ รอทำขบวนตั้งแต่ ๖ ชั่วโมงขึ้นไปและค้างคืน แต่ไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง

เบี่ยงเบน $\frac{2}{3}$ ของอัตรา

๑๔.๓ รอทำขบวนตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไป เบี่ยงเบน $\frac{3}{4}$ ของอัตรา

๑๔.๔ รอทำขบวนตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไปและค้างคืน หรือ ๒๔ ชั่วโมง

เบี่ยงเบนเต็มอัตรา

ฉบับที่ ๔.๔

การนับเวลาดำรงคืน ให้นับตั้งแต่เวลาระหว่าง ๑๔.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา
ผู้ปฏิบัติงานประจำขบวนรถที่เบ็ดเสร็จพร้อมแล้ว จะเบิกเบี้ยเลี้ยงค่าการ

เดินทางในระยะเวลาเดียวกันอีกไม่ได้

ค่าเช่าที่พัก

ข้อ ๑๕. พนักงานที่เดินทางไปปฏิบัติราชการ ตรวจการ หรือไปคุมงาน โดยมีสิทธิเบิก
เบี้ยเลี้ยงเดินทางหรือเบี้ยเลี้ยงทำการนอกเขตหรือสถานที่ หากจำเป็นต้องพักค้างคืน ให้นับค่าเช่า
ที่พักตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายข้อบังคับฉบับนี้

ข้อ ๑๖. การพักค้างคืนจะคงไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมง ในระหว่างเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา
ถึง ๐๖.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

ข้อ ๑๗. ห้ามมิให้เบิกค่าเช่าที่พักในกรณีดังต่อไปนี้

๑๗.๑ การเดินทางที่คงพักค้างคืนในยานสาธารณะ ยกเว้นกรณีเดินทางโดย
รถไฟ สำหรับพนักงานระดับ ๖ - ๘ หรือผู้ทำการรถไฟออกใบเบิกทางชั้นที่ ๒ ให้อาศัย หากต้อง
เดินทางไปปฏิบัติงานทางท้องที่และต้องขอย่นขบวนรถไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐
นาฬิกา ถึง ๐๗.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น และขบวนรถที่เดินทางมีรถนั่งนอนชั้นที่ ๒ หากได้เสียค่า
ธรรมเนียมรถนอนชั้นที่ ๒ ไป ให้นำค่าตั๋วค่าธรรมเนียมรถนอนมาเบิกคืนได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน
อัตราค่าเช่าที่พักที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายข้อบังคับฉบับนี้ โดยเจ้าหน้าที่ผู้ออกตั๋วจะต้องบันทึก
เอาชื่อใบเบิกทางซึ่งพนักงานผู้นั่งรถไฟไว้ด้านหลังตั๋วค่าธรรมเนียมรถนอนทุกครั้ง และในวันนั้น ๆ จะเบิก
ค่าเช่าที่พักอีกไม่ได้ สำหรับผู้ขึ้นหน้าที่ต้องเดินทางไปปฏิบัติงานประจำขบวนรถ ไม่มีสิทธินำค่าตั๋ว
ค่าธรรมเนียมรถนอนมาเบิกคืน

๑๗.๒ การพักค้างคืนในที่พักทำการรถไฟจัดไว้ใช้

๑๗.๓ การเดินทางไปปฏิบัติงานที่คงพักค้างคืนที่หน่วยงานนั้น ๆ

๑๗.๔ การเดินทางไปช่วย หรือทำการแทน

ข้อ ๑๘. ขอมบังคับ ระเบียบการ หรือคำสั่งอื่นใด ที่มีข้อความขัดหรือแย้งกับขอมบังคับฉบับนี้
ให้ใช้ขอมบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๑๙. ขอมบังคับฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๑๔

(นายสว่าง ศรีนิลหา)

ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย